

[J. C. A. Larsen.]

vedtaget i det andet høje Ting, ikke forlange Udvalg nedsat og heller ikke komme ind paa Enkeltheder.

Jeg skal dog her udtale Ønsket om, at der ad Aare maa komme mange nye Kræfter ind i Rigsdagen, som har Forstaaelse af disse Forhold og muligvis kan søge dem ændret. Det tilstræbes jo Gang paa Gang at gøre de næringsdrivende, som maa betale deres Skatter til Kommuneene, brødløse ved at gennemføre Forslag, hvorved det bliver kommunalt ansatte Funktionærer, der faar Arbejderne.

Koch: Paa det konservative Folkepartis Vegne kan jeg udtale, at vi i og for sig kan tiltræde Lovforslaget, som det er, og altsaa ikke har mange Bemærkninger at gøre til det. Vi kan ganske tiltræde Tanken om, at den 5-aarige Periode, der oprindeligt har været Tale om, og som skulde binde Kommunalbestyrelserne, bortfalder, saaledes at Kommunalbestyrelserne uden Varsel kan tage en eventuel Ret til at udstede disse Autorisationer tilbage, men jeg vil dog finde det rigtigt, at man om ikke for andet saa for Høfligheds Skyld indsætter den Bestemmelse, at Kommunalbestyrelsen skal give et vist kort Varsel, f. Eks. 3 Maaneder eller 1 Maaned, saaledes at de ikke falder med Døren ind i Huset hos de Værker, der maaske i en længere Periode har haft en saadan Ret.

I øvrigt kan jeg i det væsentlige slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen sagde, at der er noget forkert i, at man kan give disse Autorisationer til Folk, der ikke har aflagt de Prøver, der ellers kræves. Men hele dette Spørgsmaal hører mere hjemme under Næringsloven end under dette Lovforslag, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det og heller ikke stille noget Ændringsforslag. Hvis Sagen gaar til Behandling i et Udvalg, eller hvis den højtærede Minister maaske velvilligt vil tage dette under Overvejelse, vil jeg henstille, at Kommunalbestyrelserne, hvis de vil tage Retten fra et saadant Værk tilbage, i alle Tilfælde skal give et kort Varsel.

Paa det konservative Folkepartis Vegne kan jeg ellers anbefale Lovforslaget.

Mads Larsen: Da det ærede Medlem Hr. Rager, som var udpeget til at være mit Partis Ordfører vedrørende denne Sag, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Dahlgard): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg skal hertil kun føje den Bemærkning, at jeg kan ikke tro andet end, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen maa have misforstaaet dette Lovforslag, naar han kan bruge saa stærke Udtryk her, som han gjorde, og jeg maa for øvrigt sige, at hvis det ærede Medlem mente, at de stærke Udtryk var berettigede, vilde han utvivlsomt ikke kunne foreslaa, at Lovforslaget vedtages her i Tinget. Jeg forstaar slet ikke, hvordan det ærede Medlem kan anvende disse Udtryk: at der her er Tale om at vanskeliggøre for erhvervsdrivende at drive deres Erhverv, at der er Tale om, at man i stigende Grad gør de erhvervsdrivende brødløse gennem den Slags Forslag, og at Lovforslaget tenderer i Retning af at lade Virksomheder af den Art alene blive forbeholdt kommunalt ansatte Funktionærer. Jeg begriber ikke slet, hvad det ærede Medlem mener dermed, og jeg vil være taknemmelig for at høre, hvad han mener.

Det, der ligger bag ved dette Lovforslag, er ikke saadanne skumle Hensigter; var det Lovforslagets Grundlag, vilde det ikke være fremsat af mig. Den Gang Bestemmelsen i Loven af 1903 blev givet, var det i Virkeligheden ud fra den Forudsætning, at Elektricitetsforsyningen af en Kommune var et lokalt Spørgsmaal, hvad det jo ogsaa var, og drejede sig om Tilslutning til et Elektricitetsværk, der i Almindelighed ejedes af Kommunen, og netop fordi Forholdene laa saaledes den Gang, burde Kommunen ogsaa være Eneherre over, hvem der maatte udføre Arbejdet i Tilslutning til Elektricitetsværket. Men nu er denne Forudsætning gennem hele Udviklingen paa dette Omraade bristet, idet Elektricitetsforsyningen for store Dele af Landet, og særlig for Landdistrikternes Vedkommende, er gaaet over til private Elektricitetsselskaber eller maaske til en større Købstadkommunes Elektricitetsværk, og derfor er det naturligt, at der aabnes Kommunernes Adgang til, hvor de ønsker det, at kunne overdrage Autorisationsretten til vedkommende Elektricitetsværk, hvis Ledelse maa antages at besidde fornøden Sagkundskab til at bedømme Installatørernes Kvalifikationer. Jeg maa i denne Forbindelse minde om, at det økonomisk set jo ikke er helt ligegyldigt for Landet, om de, der foretager Installationer, har de fornødne Kvalifikationer, da der her er Tale om meget store Interesser, og der let, hvis Installatørerne ikke har de fornødne